

РЕШЕНИЕ

№ 27239

гр. София, 16.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **8170** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. В. А., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис 5, чрез адв. Д. Т., срещу Решение № 3031 от 26.06.2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 111-ти състав, постановено по нахд № 6528/2024 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 6180283, издаден от ОДМВР С., с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на решението, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наказанието. Касаторът твърди, че неправилно е санкциониран, тъй като не е собственик на процесния автомобил, а такъв е единствено „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД при липса на данни дружеството да е предоставило декларация по чл.188, ал.2 от ЗДвП. По тези съображения намира, че в производството не е доказано по категоричен начин, че на посочените в ЕФ дата и място именно наказаното лице е управлявало процесния автомобил. Счита, че въззивният съд не е изложил мотиви по възражението

му, че на представените по делото снимка/клип/изображение липсват множество реквизити, необходими за установяване на нарушението – номер на изображението, номер на МПС, точно измерена скорост, приспаднат толеранс, посока на движение в нарушение на чл. 5 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. Оспорва годността на АТСС, като твърди липса на доказателства, че АТСС с № 10BA1B9A01080018 е било годно към момента на установяване на нарушението да установи такова нарушение, липса на данни да е преминало метрология съгласно съответен протокол за проверка, от което да е видна валидността му към момента на извършване на твърдяното нарушение. Сочи, че СРС не е обсъдил и възражението му, че в ЕФ липсва изрична констатация дали превишаването на максимално разрешената скорост е извършено в населено място или извън него, което водело до неправилно приложение на чл.182, ал.1 или ал.2 от ЗДвП, което съществено засягало правото му на защита. Твърди се, че в ЕФ не е посочено мястото на извършване на нарушението, което водело до неяснота относно компетентната ОД на МВР – С. или СДВР. Твърди, че в нарушение на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. при съставяне на ЕФ е останало неясно какъв толеранс от измерената стойност е приспаднал, поради което санкционираната скорост от 83 км/ч била погрешна. Оспорват се доводите на районния съд за неприложимост на чл.34 от ЗАНН при издаване на ЕФ и се визира неговото нарушение предвид датата на извършване на вмененото нарушение на 01.05.2022 г. Претендира се отмяна на решението и отмяна на ЕФ, алтернативно – връщане на делото за нова разглеждане от СРС, както и присъждане на разноски. Ответникът ОД на МВР С. оспорва касационната жалба в писмени бележки от 16.09.2024 г., чрез юрк. Й. С.-Г.. Претендира съда да остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно, като присъди юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 01.05.2022 г., в 16:20ч., в Област С., по ПП - I6 М., км 179 + 158 до бензиностанция „Петрол“, жалбоподателят В. А. управлявал собствения си лек автомобил марка Х. Х6 с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 83 км/ч, превишавайки максимално допустимата скорост за извън населено място, въведена с пътен знак В - 26 с 23 км/ч. Деянието било заснето с АТСС „Sitraffic ERS 400“ и нарушението санкционирано с процесния електронен фиш.

Като е кредитирал доказателствената съвкупност по делото, районният съд е приел по приложението на закона, че нарушението е установено от система за видеоконтрол, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от пътна радарна система, технически годна да извърши заснемането, за което са представени Протокол от проверка № 130 - СГ - ИСИС/17.11.2021г., Протокол от 16.22.2012г. и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 09.10.4823 на

Български институт по метрология (БИМ), както и Решение за одобрение на типа на уреда за измерване. Относно маршрута на движение на лекия автомобил СРС е приел, че това е било извън населено място, при въведено ограничение по силата на пътен знак В - 26 от 60 км/ч, а относно извършителя на деянието е кредитирал справка за заснетото МПС, според която към момента на заснемането на изпълнителното деяние, собственик и ползвател на лекия автомобил, наред с дружеството „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД, е бил В. В. А., което доказвало вмененото административно нарушение на физическото лице.

В заключение е посочил, че обжалваният електронен фиш съдържа изискуемите по закон задължителни реквизити, при липса на съмнение, че мястото на извършване на нарушението е извън населеното място. Съответно на установеното превишение на скоростта от 23 км/ч, намерил за правилно приложена санкционната разпоредба на чл.182, ал.2, т.3 от ЗДвП, при законоустановеност на наложеното наказание - глоба от 100.00 лева. С оглед специалната процедура по ЗДвП намерил за неприложима нормата на чл.34 от ЗАНН. Посочил, че при съставяне на ЕФ се прилага общата погасителна давност по НК, която за настоящото деяние не е изтекла. Не е установил допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да обосноват отмяната на фиша на процесуално основание, тъй като същият съдържа всички необходими реквизити, описващи административното нарушение като време, място и начин на извършване, както и установената скорост на движение и нейното превишаване. Като неоснователно е приел оплакването на жалбоподателя за допуснато нарушение на процесуалните правила по ЗАНН, тъй като реквизитите на електронния фиш не почивали на изискванията на този закон, а на ЗДвП.

Административен съд София град, XVIII-ти Касационен състав, намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 111-и състав е валидно и допустимо, но неправилно поради допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.222, ал.2, т.1 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН.

Съгласно легалното определение по пар.6, т.65 от ДР на ЗДвП "автоматизирани технически средства и системи" (АТСС) са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

- а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;
- б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Съдържащият се в административнонаказателната преписка Протокол рег. № явхПП-27732 от 27.11.2012 г. на ОД на МВР С. удостоверява, че процесната АТСС „SITRAFFIC ERS 400“ е стационарна система, монтирана и тествана на 16.11.2012 г. на ГП-I-6 – 179км+158м – Бензиностанция „М.“. Според протокола, мястото е сигнализирано с пътен знак В26 – ограничение на максималната разрешена скорост в двете посоки 60 км/ч и табела Т2, застъпваща зона на действие на знака – 1000 метра. Към протокола за приложени два броя снимки – относно наличие на пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 60 км/ч, поставен и в двете посоки на движение.

Съпоставката на процесния ЕФ с Протокол рег. № явхПП-27732 от 27.11.2012 г. на ОД на МВР С. сочи на пълно съответствие относно мястото на поставяне на АТСС „SITRAFFIC ERS 400“, посочено в протокола, и мястото на извършване на вмененото нарушение, посочено в процесния ЕФ - Област С., по ПП - I6 М., км 179 + 158 до бензиностанция „Петрол“. Същото място на нарушение е посочено в приложената снимка на нарушението на л.28 от делото на СРС. Съвкупната преценка на този доказателствен материал обосновано е навела районния съд на извод за точно описание и доказаност на мястото на извършване на нарушението. Снимката съдържа данни, че нарушението е извършено в посока „дясна страна“. Независимо от неизясняване на последното обстоятелство (коя посока на движение е „дясна страна“) правилно СРС е приел, че това не съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като ограничението с пътен знак В26 на процесното място е въведено и за двете посоки.

Неоснователни са твърденията на касатора, че в процесната снимка липсват множество реквизити като номер на изображението, номер на МПС, точно измерена скорост, приспаднат толеранс, посока на движение. Толерансът се приспада едва със санкциониращия акт, докато изображението следва да съдържа данни за измерената скорост. С други думи, с оглед осигуряване правото на защита на уличеното лице е релевантно отбелязването на съобразен толеранс с ЕФ/НП, докато липсата на отбелязване във вещественото доказателство не съставлява съществен пропуск в съдържанието му. Още повече, че т.нар. толеранс (максимално допустима грешка на скоростомерите) е нормативно установен в чл.755, ал.1, т.2 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол - $\pm 3 \text{ km/h}$ до 100 km/h или $\pm 3 \%$ от измерената стойност за скорости над 100 km/h - при реални условия на измерване на скорост при полеви тестове.

Неоснователно е възражението на касатора относно начина на пресмятане на конкретния толеранс, тъй като същият е нормативно установен и в случая – правилно съобразен. Обоснован е изводът на районния съд, че тези обстоятелства се установяват по категоричен начин от доказателствената съвкупност – измерена скорост от 86 km/h , наказуема скорост от 83 km/h , т.е. при съобразяване на нормативно установения толеранс от 3 km/h .

Процесната снимка съдържа множество данни – 86 km/h точно измерена скорост, посока на движение „дясна страна“, ID на устройството 003059047BAA, дата 01.05.2022 г., час 16:20:31, място на поставяне на АТСС и на измерване на скоростта, въведено ограничение от 60 km/h и следните данни: време експ., акт. у-во № 10BA1B9A01080018. Основателно е възражението на касатора, че снимката не съдържа ясен и четлив номер на ППС, с което е извършено нарушението. Последното обстоятелство безспорно е абсолютно необходимо, за да се приеме за доказано вмененото нарушение на скоростта, извършено при движението именно на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС]. Следвало е като част от административнонаказателната преписка да се изиска снимка от процесното АТСС с ясни и четливи данни на заснетия автомобил, което не е сторено от районния съдия.

На следващо място, процесната снимка съдържа два номера: ID на устройството 003059047BAA и акт.у-во № 10BA1B9A01080018. Нито един от тях не е посочен в приложения Протокол за проверка на БИМ № 130-СГ-ИСИС от 17.12.2021 г. Същият протокол съдържа данни за радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип „SITRAFFIC ERS 400“ с идент. №1066DEA40108000C, какъвто не е

посочен в процесния фиш. В последния е посочено, че нарушението е установено с АТСС № 10BA1B9A01080018. Следвало е районният съд да изясни тези противоречия между доказателствата от административнонаказателната преписка, като в изпълнение на задълженията си по чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН служебно изиска от въззиваемата страна допълнителни пояснения какво означават данните в приложената снимка ID на устройството 003059047BAA и акт.у-во № 10BA1B9A01080018, както и кои от тях касаят процесната АТСС, след което, отново служебно, да се съберат доказателства относно нейната техническа годност.

По силата на чл.5, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътища (Наредба № 8121з-532/2015 г.) всяко автоматизирано техническо средство и система за контрол на правилата за движение и изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, притежават уникален идентификационен номер. Следва да се предостави възможност на въззиваемата страна да уточни начина на генериране на този номер в процесното изображение на л.28 от делото.

Като не е извършил служебно дължимите съгласно чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН, действия за изясняване на спора от фактическа страна, първостепенният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните норми, довело до постановяване на неправилен съдебен акт. Дължима е отмяна на обжалваното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд съгласно чл.222, ал.2, т.1 от АПК. При новото разглеждане на спора районният съд следва служебно да изиска снимка от процесното АТСС с ясни и четливи данни на знаятия автомобил, както и доказателства за техническата годност на АТСС, след изясняване на идентификационните номера.

За пълнота на изложението, както и, за да бъде подпомогнат решаващия съд при преценка на допустимите доказателства по смисъла на чл.226, ал.2 от АПК, касационната инстанция следва да изложи мотиви по всички наведени в касационната жалба доводи:

Неоснователно е възражението на касатора, че неправилно е определен нарушителят, тъй като към отговорност следва да бъде привлечен собственикът на автомобила „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД. Приложена по делото справка относно собствеността на процесния автомобил рег. [рег.номер на МПС] сочи като негов собственик „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД, а като негов ползвател В. В. А.. Същото е в съответствие с чл.4, ал.3 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС (Наредба № I-45 от 24/2000 г.), съгласно който физическо или юридическо лице, което използва превозното средство по силата на правно основание, различно от правото на собственост, се вписва в свидетелството за регистрация като ползвател на превозното средство по искане на собственика. Към заявлението за регистрация се предоставя писмено съгласие на собственика и ползвателя, копие на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на ползвателя или договор за лизинг, по силата на който превозното средство се предоставя за ползване, освен ако ползвателят или негов законен представител се яви лично, като в този случай той собственооръчно подписва заявлението

Касаторът е представил пред СРС договор за прехвърляне на собственост на ППС в изпълнение на дълг от 29.02.2024 г., с който „КЕЙ БИ СИ ЛИЗИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (като правопреемник на „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД), в качеството си на прехвърлител и в изпълнение на задълженията си по договор за лизинг № 033571-FR-002, прехвърля на В. В. А. собствеността върху управлявано ППС марка „Х. Х6“ с рег. [рег.номер на МПС]. Посочено е в договора, че лизингополучателят е упражнил предоставената му от договора за лизинг опция за придобиване на лизинговата вещ, собствеността върху която се прехвърля с подписване на настоящия договор (т.2 и т.3). Изложеното е съобразно чл.342, ал.1 от Търговския закон, който определя, че с договора за лизинг лизингодателят се задължава да предостави за ползване вещ срещу възнаграждение.

Разпоредбата на чл.188, ал.1, изр.1 от ЗДвП определя алтернативно (чрез използвания съюз „или“) като наказателноотговорни лица собственикът или този, на когото е предоставено ППС. При процесния лизингов договор качеството на лице, на което е предоставено ППС, има именно В. В. А.. Характерът на лизинговия договор, при който вещта се предава на нейния ползвател, независимо, че собствеността остава за лизингодателя, определя вписването на ползвателя в свидетелството за регистрация на автомобила. Според настоящия касационен състав на АССГ последното обстоятелство (фактът, че лизингополучателят е вписан в свидетелството за регистрация на автомобила) дерогира приложението на чл.188, ал.1, изр.2 от ЗДвП. При договора за лизинг изначално е известно, че вещта е предадена на лизингополучателя и това обстоятелство е отбелязано в свидетелството за регистрация на автомобила, което обезсмисля приложението на чл.188, ал.1, изр.2 от ЗДвП, тъй като този ползвател вече е посочен от собственика-лизингодател. С други думи, не е необходимо лизингодателят да посочва по реда на чл.188, ал.2 от ЗДвП на кого е предоставил автомобила, тъй като това следва от договора за лизинг и от данните в свидетелството за регистрация на ППС. Да се приеме противното би означавало дружествата – лизингодатели да бъдат отговорни за нарушения, извършени със собствените им автомобили, какъвто не е смисълът на ЗДвП и на ТЗ. Дори и да се стигне до хипотеза, в която до тези дружества бъде изпратена покана за посочване на лицето, на което ППС е предоставено за ползване, то обективно резултатът ще е същият – ще бъде посочен лизингополучателят, който е административнонаказателно отговорен за нарушенията на ЗДвП, извършени с придобито с договор за лизинг ППС. По изложените съображения следва да се приеме, че не са допуснати визираните в касационната жалба нарушения на чл.188, ал.1, и ал.2, респ. чл.189, ал.5 от ЗДвП.

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства и установените с тях обстоятелства правилно е навела районния съд на извод, че на посочените в ЕФ дата и място именно наказаното физическо лице е управлявало процесния автомобил.

Неоснователно е и възражението на касатора, че в ЕФ липсва изрична констатация дали превишаването на максимално разрешената скорост е извършено в населено място или извън него, довело неправилно приложение на чл.182, ал.1 или ал.2 от ЗДвП. Описанието на мястото на извършване на нарушенията в процесния ЕФ и санкционната разпоредба на чл.182, ал.2 от

ЗДвП са ясно указание, че нарушението е извършено извън населено място. Този извод категорично се подкрепя от доказателствата от административнонаказателната преписка, както правилно е приел районният съд. Не е допуснато визираното в касационната жалба съществено процесуално нарушение при съставяне на ЕФ, което да е затруднило правото на защита на уличеното лице, още повече, че както се посочва в самата касационна жалба, глобите по втората алинея на чл.182 от ЗДвП са по-ниски в сравнение с тези по ал.1.

Тук е мястото да се отбележи, че ЕФ е съставен от териториално компетентната ОД на МВР С., в каквата връзка СРС служебно е изискал доказателства от АПИ – Областно пътно управление С.. От тях се установява, че Републикански път I-6 (П.-С.-Б.) при км 179+158, в района на [населено място] – до Бензиностанция „Петрол“, се намира на територията на Софийска област. За пълнота следва да се отбележи, че местно компетентен при обжалването на ЕФ е бил Районен съд Пирдоп, респ. Административен съд София област, но нарушаването на правилата на местната подсъдност не е съществено процесуално нарушение. Жалбата е разгледана от съда, до който е подадена от жалбоподателя, т.е. при избрана от него местна подсъдност, при липса на възражение от въззиваемата страна.

Правилна е преценката на СРС, че при издаването на електронен фиш не намира приложение срокът по чл. 34 от ЗАНН. Според Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, постановено по т.д. № 1/2013 г. - съкратеното производство за административнонаказателната отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в ЗДвП е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Електронният фиш е приравнен на НП само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, като от това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Разпоредба на чл. 34 от ЗАНН установява сроковете за съставяне на актове за установяване на административния нарушения и издаване на наказателни постановления, които не са част от специалното производство по издаване на електронните фишове. Относно форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване на електронни фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и преценката относно давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. След установяване и заснемане на нарушението следва да бъде съобразен единствено общият срок за административно - наказателно преследване от 4 години и 6 месеца, предвиден в чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, който в случая не е изтекъл.

По изложените съображения е дължима отмяна на обжалваното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд съгласно чл.222, ал.2, т.1 от АПК.

Разноски следва да се определят съгласно чл.226, ал.3 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 3031 от 26.06.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав по нахд № 6528/2024г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.